

τάς ἡμιγυράς σαβάννας τῶν τροπικῶν—ἐλάχιστον ρόλον παίζει εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου.

—Τὸ ὕδωρ ὡς πρώτη ὕλη

Μολονότι δὲν ἀναφέρεται ὡς πρώτη ὕλη εἰς τὰς οἰκονομικὰς στατιστικὰς τὸ ὕδωρ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς τοιαύτη. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἡ παραγωγή τῶν πρώτων ὑλῶν παίζει μικρὸν ρόλον εἰς τὴν ὅλην οἰκονομίαν καὶ αἱ δαπάναι τοῦ ὕδατος εἶναι μικραὶ ἔστω συγκρινόμεναι μὲ τὰς δαπάνας ἄλλων πρώτων ὑλῶν. Ἡ δαπάνη τοῦ ὄλου ὕδατος τοῦ χρησιμοποιουμένου ἀπὸ τὰς οἰκίας, βιομηχανίαν καὶ γεωργίαν εἶναι περὶ τὰ 5 δισεκατομμύρια δολλάρια τὸ ἔτος, δηλαδὴ μόνον τὸ 1% τοῦ ἀκαθάριστου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Εἰς τὰς ὀλιγώτερον ἀνεπτυγμένας χώρας ὅπου αἱ πρώται ὕλαι εἶναι κύριον συστατικὸν τῆς οἰκονομίας των δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καθορισθοῦν τιμαὶ ὕδατος αἱ ὁποῖαι θὰ ἦσαν ἀποδεκταὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὸ ὕδωρ στοιχίζει 10—20 δολλάρια τὸν πλεθρικὸν πόδα—ἐνῶ αἱ τιμαὶ ἀνὰ πλεθρικὸν πόδα εἶναι διὰ τὸ πετρέλαιον 22.000 δολλάρια, 100.000 δολλάρια διὰ τὸ γάλα, καὶ 1.000.000 δολλάρια—μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν φόρων—διὰ τὸ οὐῖσκυ. Τὸ μεγαλύτερον ναυπηγηθὲν ποτε ὑδροφόρον πλοῖον—τάνκερ—μεταφέρει ὕδωρ ἄξιαις ὀλιγωτέρας τῶν 1.000 δολλαρίων, οἱ Ἀμερικανοὶ ὅμως καταναλίσκουν τοιαύτας ποσότητας—περὶ τὰ 1.700 γαλλόνια τὴν ἡμέραν κατὰ κεφαλὴν—ὥστε τὰ ἀπαιτούμενα κεφάλαια διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ὕδατος νὰ συγκρίνωνται μὲ ἄλλα εἶδη ἐπενδύσεων. Μολονότι τὸ ὕδωρ τὸ ἀντλούμενον ἀπὸ τὸ ἔδαφος εἶναι ἴσον πρὸς τὸ 7% μόνον τῆς βροχῆς καὶ τῆς χιόνος ἢ ὁποῖα πίπτει εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν ἔδαφος δὲν παύει νὰ

εἶναι μία τεραστία ποσότης: ζυγίζει 200 φορές περισσότερον ἀπὸ οἶνον—δῆποτε ὕλικόν, ἐκτὸς τοῦ ἄερος, χρησιμοποιούμενον εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Αἱ ἐτήσια κεφαλαιουχικὰ δαπάναι διὰ ὑδραυλικά ἔργα—φράγματα, κοινοτικά καὶ βιομηχανικά ἔργα, ἐργοστάσια ἐπεξεργασίας ἀποχετεύσεων, ὑδροσωλήνες, ἀποστραγγίσεις, αὐλακες ἀρδεύσεως, ἐγκαταστάσεις ἐλέγχου ποταμῶν καὶ ὑδροηλεκτρικὰ ἔργα—εἶναι περὶ τὰ 10 δισεκατομμύρια δολλάρια.

—Προβλήματα ὑδρεύσεως εἰς τὸ μέλλον

Ἐνα ἀπὸ τὰ πλέον κρίσιμα προβλήματα ὕδατος εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐμφανίζεται εἰς τὴν τεραστίαν περιοχὴν τῆς Νοτιοδυτικῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν ὑψηλῶν δυτικῶν πεδιάδων ὅπου τὸ ὕδωρ εἶναι σπάνιον. Εἰς ὠρισμένα τμήματα τῆς περιοχῆς ὅλοεν τὸ ὕδωρ ἀντλεῖται ἀπὸ τὰς ὑπογείους πηγὰς του καὶ συντόμως πρέπει νὰ ἀνευρεθοῦν καὶ ἄλλαι διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ σημερινοῦ πληθυσμοῦ τῆς. Ἡ μέση ἐτήσια παροχὴ ἐλεγχομένου ὕδατος εἶναι 76 ἑκατομμύρια πλεθρικοὶ πόδες καὶ ἐὰν ἡ γεωργία ἐξακολουθεῖ νὰ ἀναπτύσσεται μὲ τὸν σημερινὸν ρυθμὸν τῆς θὰ χρειασθοῦν τὸ ἔτος 2000, 98—131 ἑκατομμύρια πλεθρικοὶ πόδες. Μὲ τὴν προϋπόθεσιν αἱ γειτονικαὶ περιοχαὶ νὰ ἀναγκασθοῦν νὰ δώσουν ὕδωρ ἀπὸ τὰ πλεονάσματά των, τὸ ἔλλειμμα θὰ καλυφθῇ μὲ μεταφορὰν τοῦ ὕδατος ἀπὸ μακρὰν ἀπόστασιν καὶ εἰς ποσότητας 22—55 ἑκατομμυρίων πλεθρικῶν ποδῶν τὸ ἔτος. Ἡ ἐτήσια ὅμως δαπάνη θὰ ἀνέλθῃ εἰς 2—4 δισεκατομμύρια δολλάρια ἢ 60—100 δολλάρια ἀνὰ πλεθρικὸν πόδα ὕδατος. Ἡ δαπάνη αὕτη θὰ εἶναι μεγάλη διὰ τὴν γεωργίαν μολονότι ὄχι τόσον μεγάλη διὰ